

R. Zarnik:

Pesem.

Bledi mesec vrh neba,
z njim spomini lepih dni.
Črna žalost v dnu srca,
z njo spomini dveh oči.

Kje si ljubica - devojka,
kje je sreča najina?
Siva megla je v daljini,
pusta, mrtva krajina.

Sredi nje je javor bel
in na njem ždi črni vran,
on mi solnca žar je vzel
skril pod krila zlati dan.

Momenta.

I.

Kaj si mi, življenje, kaj si?
Pela mati mi je ob zibelki,
solnce zlato je sijalo,
peli v nemi dalji so zvonovi:
bil je praznik. —
V cvetju mladih lilij dete je zaspalo. —

II.

Krik je planil skozi sivi mrak.
V polju je obstal
mladih, grenkih dni korak.
Ti, življenje?
Iz noči sta v noč si v dušo zrla,
misel se je vsa v brezup zažrla —

